

PROČ A JAK SE MODLIT KŘÍŽOVOU CESTU ?

(zpracováno podle Vojtěcha Kodeta)

MÁME JISTOTU, ŽE NA ŽIVOT NEJSME SAMI

Již dva tisíce let nás posiluje jistota víry, že na život nejsme sami. Těsně před svým návratem k Otci přislíbil Ježíš svým učedníkům: „Já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa!“ (Mt 28,20). Tím ale řekl totéž i všem generacím věřících. Protože on žije a je „stejný včera i dnes i navěky“ (Žid 13,8). Každý z věřících v Krista na sobě může zakoušet jeho věrnost tomuto zaslíbení; stačí, že se mu s vírou otevře a spolehne se na něj.

Já jsem s vámi
po všechny dny ...

---

*Podle publikace Vojtěcha Kodeta: Křížová cesta / Jeho rány nás
uzdravily, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství.*

VŠE TĚŽKÉ V NAŠEM ŽIVOTĚ MŮŽEME PROPOJIT S KRISTEM

Modlitba křížové cesty potom není jen příležitost, jak si uvědomit, že náš život je plný temných a bolavých skutečností; to víme i bez ní. Je to především jedinečný způsob, jak vědomě propojit to těžké v našem životě s Kristem a s mocí jeho lásky, jak si uvědomit a prožít, že na životní těžkosti nejsme sami. Je tu Pán, který se nás chce ujmout a provést nás každým údolím smrti (srov. Žl 23,4), dát nám i v temnotách toho, co prožíváme, zakusit svoji přítomnost. Vždyť pro něho „žádná tma není temná; noc jako den svítí, temnota je jako světlo“ (Žl 139,12).

Žít v Ježíšově přítomnosti znamená,
že všechno, co žijeme,
prožívá spolu s námi.

JEŽÍŠ NÁM ROZUMÍ ZEVNITŘ

Ježíš je s námi jinak než ostatní lidé. Naši bližní jsou s námi jakoby „zvenčí“. Snaží se nás pochopit, potěšit, podat nám pomocnou ruku. Avšak Ježíš, který přebývá v našich srdcích, je s námi „zevnitř“. To je úplně jiná úroveň a kvalita sdílení, lásky a pomoci. Není s námi jako ten, kdo nás na chvíli navštíví a projeví svůj soucit, nabídne pomoc, a pak se vrátí domů ... Ježíš s námi spojil svůj život naprosto a navždy: my jsme v něm a on je v nás, tedy všechno, co prožíváme, prožívá s námi. Rozumí nám zevnitř. Vždyť jsou to naše starosti, trápení, naše nemoci a bolesti, které na sebe vzal – jakožto zaslíbený Boží služebník, muž bolesti, znalý utrpení (srov. Iz 53,3-5).

Právě proto,
že náš Pán prošel křížovou cestu
před námi, neboli prošel utrpením
ve všech možných podobách,
je nám i v našem trápení blízko
a rozumí nám.

JAK V ŽIVOTNÍCH ZKOUŠKÁCH NEZTRATIT NADĚJI

Kristova přítomnost v našem životě je cestou, jak dobře projít i nesnadnými životními obdobími, jak neztratit naději v životních zkouškách. Ale nejen to. Cílem není těžkosti pouze dobře „zvládnout“. Ve spojení s Kristem totiž může být všechno těžké, co prožíváme, mocí Boží proměněno v životodárnou zkušenost. Pokud se svými slabostmi a dokonce i selháními přijdeme k Pánu, mohou se stát prostorem pro vylití nové milosti. A ze zkoušek můžeme vyjít proměněni. Díky jeho vítězství nad zlem a nad smrtí se proto může i každé naše trápení stát cestou a mít v našem životě hluboký smysl.

Každé naše trápení
může mít v našem životě
hluboký smysl.

JAK SE MODLIT KŘÍŽOVOU CESTU ?

Křížovou cestu jsou křesťané zvyklí se modlit především v pátek a v době postní, protože si skrze ni připomínají Ježíšovo utrpení a smrt za nás a pro nás. Většinou se křížovou cestu modlíme společně.

Křížovou cestu je možné pojmout i jako osobní modlitbu, v níž chceme na své vlastní životní cestě nově potkat Krista. Proto je možné se ji modlit kdykoliv, nejen v době postní, a není dokonce ani nutné se ji pomodlit naráz celou. Někdy nám postačí jen několik zastavení, nebo dokonce jen jedno. Důležité je naučit se spojovat svoji životní cestu s jeho cestou, otevřít se pro to, co nám chce říci, zahlédnout ho přítomného v tom, co prožívám, a sjednotit se s ním ve svých postojích, smýšlení a jednání.

Náš velekněz není takový, že by nebyl schopen mít soucit s námi, slabými. Naopak! Vždyť on sám byl vyzkoušen ve všem možném jako my ... (Žid 4,15).